

The background of the book cover is a surreal illustration. It features a wide, multi-colored staircase (with steps in shades of blue, grey, and orange) leading up to a platform. On the platform, a man in a dark suit stands with his back to the viewer, looking out over a cityscape. The city is composed of various blue and grey rectangular blocks of different heights. The sky is a deep blue with large, white, fluffy clouds. The overall style is that of a digital painting or a 3D render.

Zachodnie elity Oligarchiczne - Rothschildowie

Андрей Тихомиров

Андрей Тихомиров

**Zachodnie elity Oligarchiczne
– Rothschildowie**

«Автор»

2024

Тихомиров А.

Zachodnie elity Oligarchiczne – Rothschildowie / А. Тихомиров —
«Автор», 2024

Rozważanie wiodących zachodnich elit oligarchicznych, które "kierują" światem. Prezydent Rosji W. W. Putin uważa za odpowiedzialne za konflikt na Ukrainie zachodnie elity, których działania doprowadziły do zamachu stanu w 2014 r. "chcę to powtórzyć: to oni rozpętali wojnę, a my użyliśmy siły i używamy jej do jej powstrzymania": W. W. Putin, przesłanie do Zgromadzenia Federalnego, 2023 r. za dalsze pogorszenie stosunków z Zachodem, aż do konfrontacji z Ukrainą, prezydent obarczył odpowiedzialnością zachodnie elity. "W tym celu uciekają się do sankcji, kołyszają politycznie sytuację i prowokują konflikty w całych makroregionach. W próbach utrzymania swojej wymykającej się dominacji zachodnie elity doszły do zniesienia samych zasad gospodarki rynkowej, o których tak lubią mówić: V. V. Putin, forum VTB Rosja wzywa!", 2023 r.

© Тихомиров А., 2024

© Автор, 2024

Содержание

Powstanie klanu oligarchicznego	5
Конец ознакомительного фрагмента.	9

Андрей Тихомиров

Zachodnie elity Oligarchiczne – Rothschildowie

Powstanie klanu oligarchicznego

Rothschildowie to nazwa oligarchicznej rodziny (klanu), której rodowód można udokumentować w Niemcy od 1500 roku. Od XVIII wieku ich członkowie stali się znani przede wszystkim jako bankierzy. Byli jednymi z najpotężniejszych i najważniejszych finansistów państw europejskich w XIX wieku. Ojczyzną bankowości był ma Rothschild And Sons we Frankfurcie; rodzina nadal zajmuje się bankowością za pośrednictwem różnych instytucji będących następcami, głównie bankowości inwestycyjnej i zarządzania aktywami.

Przez najdłuższe okresy długiego XIX wieku, między 1815 a 1914 rokiem, rodzina Rothschildów posiadała największy bank na świecie. Do 1860 roku firma N. M. Rothschild & Sons została zorganizowana jako grupa firm z pięcioma oddzielnymi oddziałami. Oznaczenie Dom Rothschildów, używane zarówno przez członków rodziny, jak i ich współczesnych w XIX wieku, wskazuje na ścisły związek historii firmy z historią rodziny. Stale zmieniane i odnawiane Kontrakty korporacyjne regulowały w ten sposób wspólną działalność i dystrybucję uzyskanych zysków. Głównym przedmiotem działalności rodzinnego domu bankowego w XIX wieku była międzynarodowa emisja obligacji. Do tego dochodzi handel metalami szlachetnymi, przyjmowanie i dyskontowanie weksli handlowych, transakcje walutowe i zarządzanie aktywami dla zamożnych klientów prywatnych. Ponadto Rothschildowie byli jednymi z głównych sponsorów powstających firm kolejowych.

Historyk Niall Ferguson nazwał powstanie rodziny Rothschildów jednym z najbardziej znanych przykładów historii społecznej XIX wieku.

Mayerowi Amschelowi Rothschildowi, pochodzącemu z Frankfurckiej Judengasse, uważanemu za założyciela dynastii Rothschildów, nadal zabroniono nabywania własności ziemskiej poza gettem Frankfurckim. Jego synowie natomiast należeli do najbogatszych Europejczyków i zostali wyniesieni do rangi szlacheckiej w Austrii i Anglii.

23 lutego 1744; zmarł 19 września 1812 we Frankfurcie nad Menem) był założycielem dynastii Rothschildów. Jego przodkowie, według Isaaca Elchanana, mieszkali w getcie we Frankfurcie, na Judengassie, nie później niż w połowie XVI wieku. Domy na Judengassie nie były oznaczone numerami domów, ale wielobarwnymi znakami lub specjalnymi znakami towarowymi. Ponieważ rodzina mieszkała w "domu z Czerwonym szylde" "od pokoleń, nazwisko" Rothschild "utrzymało się już w XVII wieku. Nie zmieniło się to również, gdy w 1664 r. przenieśli się do "back house to pan".

Ojciec Mayera Amschela, Amschel Moses Rothschild, prowadził sklep z drobnymi towarami i kantorem walutowym w Judengasse na Judengasse. Syn najpierw uczył się w żydowskiej szkole podstawowej na Judengassie. Przypuszczalnie zamierzając zostać rabinem, wstąpił następnie do szkoły talmudycznej w Fürth. Porzucił studia w 1756 roku z powodu przedwczesnej śmierci rodziców. Został wysłany na kilka lat do Hanoweru, gdzie pracował w firmie Wolfa Jakoba Oppenheima. Należał do rozgałęzionej rodziny Oppenheimów, której jeden z członków rodziny mieszkał wówczas w Bonn i był jednym z dworzan Klemensa Augusta Bawarskiego. Dworzanie byli samozatrudnionymi kupcami, którzy dostarczali różne luksusy dworom szlacheckim, negocjowali dla nich transakcje finansowe lub udzielali im pożyczek. W zakres działalności dworzan, często Żydów, wchodziło również nabywanie antycznych monet i innych przedmiotów kolekcjonerskich do Książęcych sejfów rarytasów.

Po powrocie do Frankfurtu Mayer Amschel założył własną firmę około 1764 roku, gdy miał dwadzieścia lat, w Judengasse jako handlarz monetami i banknotami. W Hanowerze poznał

kolekcjonera monet generała von Estorfa i dzięki tej relacji Mayer Amschel Rothschild był w stanie wielokrotnie sprzedawać monety mennicy dziedzicznego księcia, a później elektora Wilhelma Hesji w Hanau. W 1769 roku Mayer złożył amschelowi wniosek o nadanie mu tytułu nadwornego faktorysty, który został później przyznany. W dniu 21 września 1769 r. był w stanie umieścić przed swoim sklepem tablicę z herbem Hesji-Hanau i napisem ma Rothschilda, dostawcy dworu Jego Wysokości, dziedzicznego księcia Wilhelma Hesji, hrabiego Hanau. Chociaż tytuł ten nie był związany z żadnymi szczególnymi prawami, był prestiżowym punktem odniesienia dla klientów.

29 sierpnia 1770 Mayer poślubił Amschelę Gutla Schnappera (ur. 23 sierpnia 1753; zm. 7 maja 1849), 17-letnią córkę Wolfa Salomona Schnappera, jednego z dworzan Księstwa Sachsen-Meiningen. Gatl Schnapper wniosła do małżeństwa zaaranżowany posag w wysokości 2400 florenów, mniej więcej odpowiadający rocznemu dochodowi jej męża. W latach 1771-1792 para miała w sumie dwadzieścia dzieci, z których pięciu synów i pięć córek osiągnęło pełnoletność. Rosnące dochody umożliwiły rodzinie, która również rosła, zakup w 1785 roku Domu zum Grunschild, jednego z największych domów na Judengasse. Stał się rodowym domem dynastii Rothschildów.

Przełom w biznesie nastąpił jednak w zupełnie innej dziedzinie. W 1789 r. Mayer Amschel Rothschild po raz pierwszy poczynił znaczne postępy w bankowości, kiedy udało mu się zawrzeć umowę wekslową z Wilhelmem, który mieszkał w Kassel od 1785 r. jako Landgraf Wilhelm IX z Hesji-Kassel.

Wilhelm IX był jednym z najbogatszych Książąt Świętego Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego. Podwaliny pod tę fortunę położył jego ojciec, Landgraf Fryderyk II z Hesji-Kassel, sprzedając żołnierzom Hesji koronie angielskiej, która użyła ich przeciwko Amerykanom północnoamerykańskim poszukującym niepodległości (patrz także: handel żołnierzami pod rządami landgraфа Fryderyka II z Hesji-Kassel). Początkowo transakcje finansowe z landgrafem rosły, ale powoli. Dopiero po zaangażowaniu Rothschildów w sprzedaż pożyczki pieniężnej landgrafom w 1800 r. działalność Bankowa zaczęła się znacznie rozwijać. Mianowanie Mayera Amschela Rothschilda w 1801 r. na nadworną faktorię Hesji-Kassel podkreśliło jego rosnące znaczenie dla transakcji finansowych Wilhelma. W 1804 roku po raz pierwszy był w stanie samodzielnie wystawić i sprzedać obligacje rządowe. Była to Obligacja Państwa duńskiego, którą Rothschild był w stanie w pełni przekazać Wilhelmowi, który został elektorem w 1803 roku.

Kluczowe znaczenie dla rosnącego sukcesu Mayera Amschela Rothschilda w transakcjach finansowych z Wilhelmem I odegrał jego główny doradca finansowy i zarządzający aktywami Carl Friedrich Buderus von Karlshausen. Z tym Rothschildem nawiązał bliskie stosunki już w czasie, gdy był nadwornym faktorystą w Hanau. Obu mężczyzn łączyło to, że wywodzili się ze skromnej pozycji społecznej. Im dalej Buderus posuwał się na dworze Wilhelma, tym bardziej dbał o to, aby wybitni bankierzy elektora (jak Bethmann) zostali wyparci na korzyść Rothschilda.

Kiedy w 1806 roku Kassel zostało zajęte przez wojska francuskie i Wilhelm I musiał uciekać na wygnanie (najpierw do Księstwa Szlezewiku, wówczas części Danii, a następnie do Pragi, wówczas części Cesarstwa Austriackiego), Buderusowi z wielkim trudem udało się uratować większość ogromnej fortuny elektora przed francuską ingerencją. Obecnie główny doradca finansowy elektora, Buderus od 1807 r. korzystał wyłącznie z usług Majera Amschela Rothschilda i jego pięciu synów Amschela, Salomona, Nathana, Kalmana i Jakoba. Przed wypędzeniem armii francuskiej z elektoratu w 1813 r. po cichu i niezawodnie przeprowadzali transakcje finansowe Wilhelma w całej Europie.

Rosnąca wielkość, złożoność i międzynarodowość jego działalności skłoniły Mayera Amschela Rothschilda w 1810 roku do rozszerzenia swojej działalności na szersze ramy. W nowej umowie partnerskiej włączył swoich synów do firmy jako pełnoprawnych partnerów biznesowych. Chociaż ojciec nadal stał na czele firmy, ciężar codziennej pracy spoczywał teraz na barkach synów. Odtąd, jako widoczny z zewnątrz znak innowacji, firma nosiła oznaczenie "Mayer Amschel Rothschild And Sons".

Teraz Mayer Amschel mógł bardziej przejmować się czymś innym: emancypacją Żydów frankfurckich. Wielokrotne pisemne ingerencje w sprawy wielkiego księcia Frankfurtu Carla Theodora von Dahlberga, mianowanego przez Napoleona, ostatecznie doprowadziły do ogłoszenia dekretu emancypacyjnego 7 lutego 1811 roku. W ten sposób chroniący Żydów we Frankfurcie Żydzi zostali prawnie zrównani z resztą obywateli. Ale zanim dekret mógł uzyskać moc prawną, społeczność żydowska musiała zapłacić miastu Frankfurci znaczne sumy pieniędzy. Ostatecznie, na krótko przed śmiercią 16 września 1812 roku, Mayer Amschel został członkiem Kolegium Elektorów we Frankfurcie.

W swoim testamencie Mayer Amschel Rothschild postanowił zachować rodzinny biznes jako całość. Ustanowił surowe zasady dotyczące kierowania tym ostatnim:

Wszystkie kluczowe stanowiska muszą być obsadzone przez członków rodziny.

W transakcjach mogą uczestniczyć tylko członkowie rodziny płci męskiej.

Najstarszy syn najstarszego syna jest uważany za głowę rodziny, chyba że większość rodziny zdecyduje inaczej.

Zakłada się, że nie będzie prawnej inwentaryzacji ani publikacji aktywów.

Bunt kierowany przez Nathana Mayera Rothschilda.

Kluczową rolę w powstaniu największej europejskiej instytucji finansowej odegrał syn Mayera Amschela, Nathan Mayer Rothschild, który wyemigrował do Anglii w 1799 roku. Nathan Rothschild spędził pierwsze dziesięć lat w Wielkiej Brytanii, głównie w nowo uprzemysłowionym północnym regionie Anglii, gdzie kupował tekstylia i eksportował je do Niemcy. Bankowość rozpoczął dopiero w 1811 r. i częściowo wynikał z faktu, że większość aktywów elektoratu stanowiły angielskie obligacje rządowe. Jednak roczne odsetki od nich były wypłacane w Londynie i mogły zostać przekazane wyborcy tylko z większymi trudnościami w wyniku wojny i blokady kontynentalnej. Blokada kontynentalna była ekonomiczną blokadą Wysp Brytyjskich ogłoszoną przez Napoleona w Berlinie 21 listopada 1806 roku i obowiązywała do 1814 roku. Nathan otrzymał od 1809 roku kontrakt na reinwestowanie należnych odsetek na czas wojny ze względu na ograniczone możliwości transferu funduszy.

Nathan Rothschild był również w stanie zaoferować swoje usługi płacowe wojskom brytyjskim. To prawda, że rząd brytyjski dysponował wystarczającymi środkami finansowymi poprzez sprzedaż obligacji. Jednak w krajach, w których walczyły ich wojska, brytyjskie środki pieniężne nie były akceptowane, więc rząd musiał zaopatrywać swojego dowódcę wojsk Wellingtona w Złote Monety. Kontrakt na zakup monet został zawarty z Nathanem Rothschildem w styczniu 1814 roku. W tym czasie Dom Rothschildów miał już powiązania w całej Europie. Niemniej jednak transakcja była trudnym zadaniem finansowym i logistycznym dla Rothschildów. Ryzyko zostało opłacone prowizjami w wysokości od dwóch do sześciu procent zebranych środków. Ówczesny Brytyjski skarbnik John Charles Herris oszacował, że do czerwca 1814 r. monety zakupione i przekazane w imieniu Korony Brytyjskiej wyniosły około 12,6 miliona franków.

Kiedy 1 marca 1815 roku Napoleon zdołał uciec z wygnania na wyspie Elba i wrócić do Paryża na czele armii wysłanej mu na spotkanie (20 marca 1815 roku), Dom Rothschildów ponownie zaczął kupować złoto w całej Europie dla wojsk brytyjskich. Nathan Mayer Rothschild zakładał, że nadchodząca wojna, podobnie jak wszystkie poprzednie Wojny napoleońskie, potrwa długo. Początkowo Napoleon również odniósł pewne sukcesy, ale wraz z klęską pod Waterloo 18 czerwca 1815 r. panowanie stu dni, a tym samym władza Napoleona w Europie, dobiegły końca. Złoto zgromadzone przez Rothschildów w wyniku błędnej wyceny groziło utratą wartości, co spowodowało straty finansowe dla domu. Aby temu zapobiec, Nathan Rothschild wykorzystał złoto do zakupu brytyjskich obligacji rządowych. Zasugerował, że po zakończeniu wojny i zmniejszeniu potrzeb finansowych wyemitowanych zostanie również mniej brytyjskich obligacji, co spowoduje wzrost cen już ulokowanych obligacji. Ponieważ większość inwestorów obawiała się wówczas porażki Brytyjczyków, Nathan Mayer Rothschild był w stanie tanio kupić Brytyjskie obligacje rządowe.

Założenie Rothschilda było słuszne i zanim dwa lata później sprzedał papiery wartościowe, wzrosły one o ponad 40 procent. Niall Ferguson szacuje, że dzięki temu biznesowi Dom Rothschildów osiągnął zysk, który w 2009 roku byłby równy 600 milionom funtów brytyjskich.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.